

Dosarul nr. 2ra-1297/20

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. A. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Mihail Donțov, reprezentat de avocatul Andriana Tăriță

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihail Donțov împotriva Întreprinderii Municipale „Direcția de troleibuze din Bălți” cu privire la contestarea ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare, restabilirea la serviciu, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 4 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Mihail Donțov, reprezentat de avocatul Andriana Tăriță și menținută hotărârea din 27 noiembrie 2019 a Judecătoriei Bălți sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 10 aprilie 2019, Mihail Donțov a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Direcția de troleibuze din Bălți” cu privire la contestarea ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare, restabilirea la serviciu, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza ordinului nr. 49 din 20 iunie 2018, între el și ÎM „Direcția de troleibuze din Bălți” a fost încheiat contract individual de muncă, prin care dânsul a fost angajat la întreprindere în calitate de controlor.

Prin ordinul nr. 17-c din 13 februarie 2019, a fost concediat în baza art. 86 lit. g) Codul muncii, ca motiv fiind faptul că repetat ar fi încălcat disciplina de muncă pe parcursul anului, motivarea concedierii fiind mustrare în baza ordinului nr. 78 din 8 februarie 2019 pentru neîndeplinirea obligațiilor de serviciu, avertisment conform ordinului nr. 77 din 7 februarie 2019 pentru încălcarea obligațiilor de serviciu,

mustrare aspră conform ordinului nr. 68 din 4 februarie 2019 pentru lipsa nemotivată la locul de muncă.

A menționat că, întrucât își apără drepturile legate și a intrat în conflict cu conducerea întreprinderii, depunând cinci cereri privind încălcarea drepturilor de muncă, în perioada ianuarie-februarie, au fost emise ordinele privind aplicarea sancțiunilor disciplinare în privința lui și concediere.

Totodată, a evidențiat că adresarea lui la Inspekția Teritorială a Muncii mun. Bălți pe faptul încălcării drepturilor de muncă din partea administrației ÎM „Direcția de troleibuze din Bălți” și anume, neacordarea pauzei de prânz conform contractului de muncă, și-a găsit confirmare și după rezultatele controlului efectuat, a fost întocmit un proces-verbal de control, în care a fost menționată această încălcare.

A învederat că niciun argument invocat de el nu a fost luat în considerație.

Astfel, s-a adresat la Comitetul sindical, dar tot nu a primit niciun rezultat pozitiv.

A comunicat că potrivit ordinului nr. 68 din 4 februarie 2019, a fost sancționat sub formă de mustrare aspră pe motiv că nu a ieșit la lucru, neprezentarea lui la lucru fiind considerată ca absența nemotivată, deși dânsul a avut foaie medicală, după închiderea căreia a ieșit la lucru la ora 10:00.

Prin ordinul nr. 77 din 7 februarie 2019, a fost sancționat sub formă de avertisment pentru faptul că nu a înștiințat conducerea întreprinderii despre boală, dar nu a putut să o facă din cauza stării sănătății.

A relatat că de nenumărate ori s-a adresat la conducătorul întreprinderii, însă, ultimul în formă jignitoare l-a alungat din birou.

La fel, s-a adresat și la comisia de concediere, dar i-a fost interzis accesul pe teritoriul ÎM „Direcția de troleibuze din Bălți”.

A considerat că de către conducerea întreprinderii i-a fost cauzat un prejudiciu moral în legătură cu discriminarea lui la locul de muncă, astfel, la 19 februarie 2019, s-a adresat la angajator cu o pretenție, dar până în prezent nu a primit niciun răspuns.

Așadar, conducerea întreprinderii a încălcat dispozițiile art. 329 alin. (1) și 332 Codul muncii.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 354, 355 Codul muncii, art. 94, 96 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinelor nr. 68 din 4 februarie 2019, nr. 79 din 11 februarie 2019, nr. 78 din 8 februarie 2019, nr. 77 din 7 februarie 2019 și nr. 17-c din 13 februarie 2019, cu restabilirea lui în funcția de controlor la ÎM „Direcția de troleibuze din Bălți”, încasarea din contul pârâtului pentru absența forțată de la locul de muncă a sumei de 6 025 de lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3 400 de lei.

Prin hotărârea din 27 noiembrie 2019 a Judecătorei Bălți sediul central, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 4 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Mihail Donțov, reprezentat de avocatul Andriana Tăriță și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat că concedierea a fost aplicată cu respectarea ordinii prevăzute de art. 86 alin. (1) lit. g) Codul muncii, dat fiind faptul că reclamantul a încălcat obligațiile sale de serviciu stipulate la art. 9 alin. (2) și art. 211¹ Codul muncii.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut faptul că reclamantul de patru ori a încălcat obligațiunile de serviciu prevăzute de fișa de post și anume, muștrare în baza ordinului nr. 79 din 11 februarie 2019 pentru încălcare financiară (act de constatare nr. 13 din 2 februarie 2019), muștrare aspră în baza ordinului nr. 78 din 8 februarie 2019 pentru neîndeplinirea obligațiunilor de serviciu (proces-verbal nr. 02 din 24 ianuarie 2019), avertisment în baza ordinului nr. 77 din 7 februarie 2019 pentru încălcarea obligațiunilor de serviciu, art. 9 alin. (2) lit. g¹) Codul muncii, muștrare aspră în baza ordinului nr. 68 din 4 februarie 2019 pentru absența nemotivată de la serviciu pe data de 31 ianuarie 2019, din care considerente au constatat justă sancționarea ultimului, în conformitate cu prevederile Codului muncii.

La 23 iulie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Mihail Donțov, reprezentat de avocatul Andriana Tăriță a declarat recurs împotriva deciziei din 4 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii, precum și încasarea din contul intimatului a cheltuielilor de judecată pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 3 400 de lei.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, motivând că aplicarea sancțiunilor disciplinare în privința lui prin ordinele nr. 68 din 4 februarie 2019, nr. 79 din 11 februarie 2019, nr. 78 din 8 februarie 2019, nr. 77 din 7 februarie 2019 și nr. 17-c din 13 februarie 2019, a fost ilegală, nefondată și lipsită de orice temei juridic.

A remarcat că niciun argument al lui nu a fost luat în considerație, fiind lipsit de dreptul său constituțional la muncă.

Astfel, conducerea întreprinderii i-a cauzat un prejudiciu moral în legătură cu discriminarea lui la locul de muncă, fiind pus în situație materială critică, rămânând fără sursă de întreținere, prin faptul concedierii a fost umilit.

La 9 septembrie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, ÎM „Direcția de troleibuze din Bălți” a depus referință la recursul declarat de Mihail Donțov, solicitând respingerea acestuia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 iulie 2020 împotriva deciziei din 4 iunie 2020 a Curții de Apel Bălți în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Donțov, reprezentat de avocatul Andriana Tăriță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Donțov, reprezentat de avocatul Andriana Tăriță, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Mihail Donțov, reprezentat de avocatul Andriana Tăriță urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Donțov, reprezentat de avocatul Andriana Tăriță.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu